

Ο Δάκρυς

Μια φορά κι ένα καιρό ήτανε μια γυναίκα που δεν έκανε παιδιά. Και κάθε πρωί έβγαινε στην αυλή της και καθόταν κι έκλαιγε. Κάποια μέρα διάβηκε ένας παππούλης. Την είδε που έκλαιγε και τη ρώτησε:

- Τι έχεις κυρούλα μου και κλαις;
- Πώς να μη κλαίω, αφού δεν έχω παιδιά, απάντησε εκείνη.
- Άκουσε με, της είπε ο παππούλης, το δάκρυ που θα βγάζεις κάθε πρωί θα το μαζεύεις σ' ένα ποτήρι και θα το πίνεις. Θα κάμεις ένα παιδί και θα το ονομάσεις Δάκρυ.

Πραγματικά η γυναίκα έκαμε ότι της είπε ο παππούλης και σε εννιά μήνες γέννησε ένα παιδί και το βγάλανε Δάκρυ.

Ο Δάκρυς ήτανε πολύ δυνατός. Όταν μεγάλωσε πήγε σ' ένα μαστορά να του φκιάσει ένα γερό μαχαίρι. Ο μαστοράς το 'φκίασε ένα αλλά όπως ο Δάκρυς το πέταξε ψηλά του 'σπασε. Πήγε λοιπόν πίσω στο μαστορά κι εκείνος του ξανάφκίασε μαχαίρι αλλά πιο γερό.

Μια μέρα που περνούσε από ένα μέρος ήταν ένας άντρας που λύγιζε δυο κυπαρίσσια. Του λέει τότε ο Δάκρυς:

- Μωρέ αντρειωμένος που είσαι.
- Κι ο άλλος απάντησε:
- Αντρειωμένος είμαι αλλά σα το Δάκρυ δεν είμαι.

Ύστερα ο Δάκρυς έφυγε κι όπως προχωρούσε είδε ένα πηγάδι που δεν είχε νερό.

Μπήκε μέσα κι έσκαφτε με το μαχαίρι του. Έσκαφτε, έσκαφτε μέχρι που έφτασε στον κάτ' κόσμο και βρέθηκε πάνω στα κεραμίδια από το σπίτι μιας γριάς. Κι εκείνη φώναζε:

- Κουτς μωρέ έρμο, κουτς μωρέ έρμο, νομίζοντας ότι είναι κατσίκι.
- Εγώ είμαι θεία τ'ς είπε αυτός και κατέβηκε μέσα στο σπίτι.

Μόλις τον είδε η γριά του 'πε:

-Ου, ου παιδί μου! Που 'ρτες εδώ και δεν έχουμε ούτε νερό. Φεύγα από δω, γιατί εδώ είναι ένας δράκος που φυλάει τη βρύση και του πάνε μια κοπέλα και την τρώει κάθε μέρα και σήμερα είναι η αράδα της βασιλοπούλας.

Αλλά ο Δάκρυς που ν' ακούσει. Πήρε το μαχαίρι του και πήγε να σκοτώσει το δράκο. Όταν ήρθε η ώρα βγήκε ο δράκος να φάει τη βασιλοπούλα. Όρμισε τότε ο Δάκρυς και γρήγορα γρήγορα του 'κοψε τα τρία κεφάλια - που πρέπει να πούμε ότι είχε - και παίρνει και τ'ς τρεις γλώσσες του και τ'ς πάει στο βασιλιά.

Τότε ο βασιλιάς θαύμασε την αντρευσύνη και την αξιοσύνη του Δάκρυ που έσωσε την κόρη του κι όλο το χωριό κι αποφάσισε να του δώσει για γυναίκα του τη βασιλοπούλα. Κι εκείνη δέχτηκε αμέσως.

Έτσι ο Δάκρυς έμεινε ευτυχισμένος στον κατ' κόσμο. Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Περιέχονται αυτούσιες Λευκαδίτικες εκφράσεις.

- Από τη συλλογή λαογραφικού υλικού της κ. Ειρήνης Κατσαρού.